

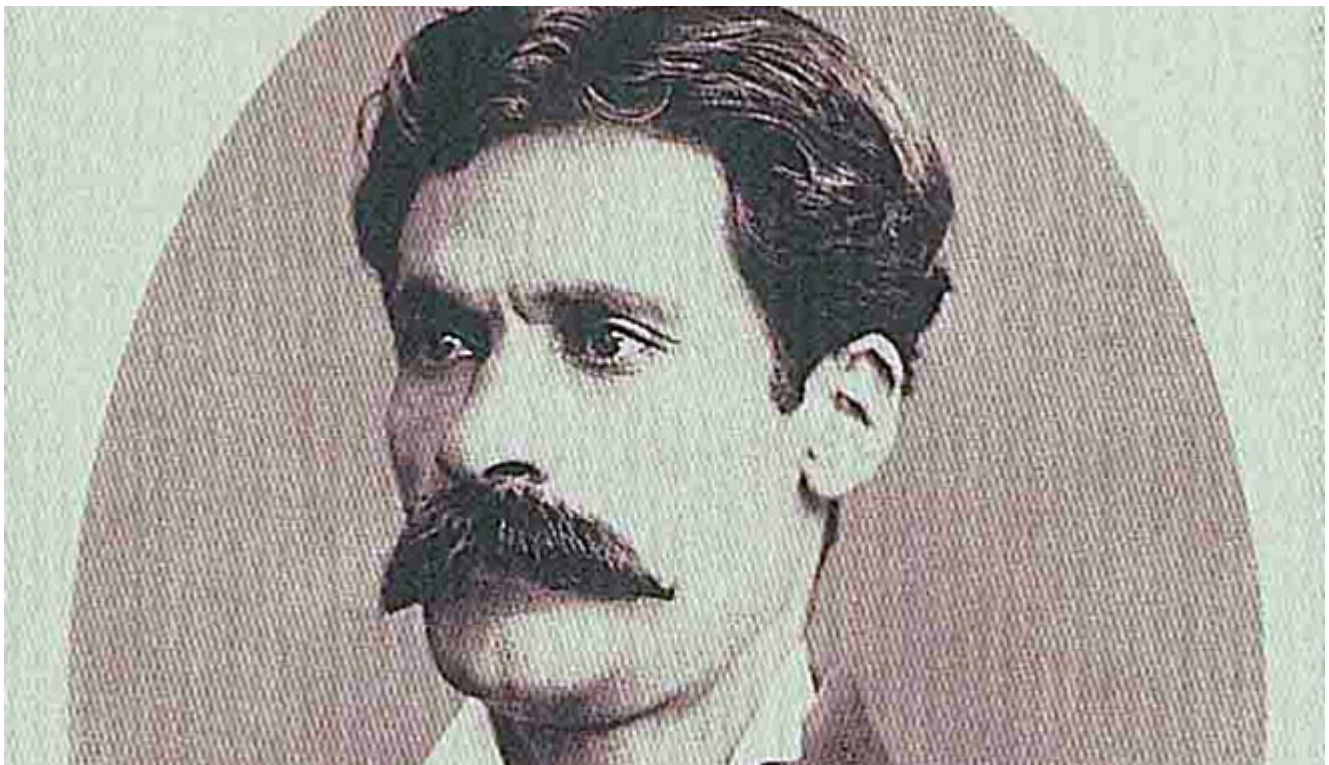
Βασίλης Μιχαηλίδης: Η ρωμαλέα μορφή της λογοτεχνίας της Κύπρου (MSc Ζήνα Λυσάνδρου-Παναγίδα, Φιλολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι, φίλοι και φίλες,

ως Δήμαρχος Λευκονοίκου, αλλά πρωτίστως ως φιλόλογος, είμαι πολύ συγκινημένη αλλά και πολύ χαρούμενη, γιατί τιμούμε, έστω και μετά θάνατον, έναν ποιητή, έναν λάτρη της αιώνιας Ελλάδας, όπως ο βάρδος της ρωμιοσύνης Βασίλης Μιχαηλίδης. Γι' αυτό και σας ευχαριστώ για την τιμητική πρόσκληση, αγαπητέ πρόεδρε της Ένωσης Λογοτεχνών Κύπρου, Δρ Λεωνίδα Γαλάζη, να παρευρεθώ και να απευθύνω χαιρετισμό στην Ημερίδα σας η οποία προβλέπεται να είναι πολύ ενδιαφέρουσα, αν κρίνω από τα θέματα με τα οποία θα ασχοληθούν οι έγκριτοι προσκεκλημένοι σας.

Αναντίρρητα, το Λευκόνοικο, η πλούσια κωμόπολη της Μεσαορίας που μεσουρανούσε από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα στο στερέωμα της κυπριακής υπαίθρου, σεμνύεται ότι γέννησε τον Βασίλη Μιχαηλίδη, αυτή τη

ρωμαλέα μορφή της λογοτεχνίας μας, που είναι ισάξιος με τα άλλα ιερά τέρατα, τον Σολωμό, τον Κάλβο, τον Παλαμά, τον Βαλαωρίτη. Απλώς, για λόγους που θα αναλύσει στη συνέχεια ο εξέχων πανεπιστημιακός δάσκαλος κ. Θεοδόσης Πυλαρινός, δεν είναι όσο θα του άξιζε γνωστός στην Ελλάδα, παρόλο που υπήρξε ελληνολάτρης ποιητής, και μάλιστα απέδειξε έμπρακτα την αγάπη του για τη γαλάζια πατρίδα, με τη συμμετοχή του στους αγώνες της Θεσσαλίας, συγκεκριμένα στη Μακρυνίτσα το 1877.

Προσωπικά, πέραν από τα επικά ποιήματά του, όπως η «9^η Ιουλίου του 1821 εν Λευκωσία Κύπρου», το πιο λαμπρό και φωτεινό ποίημα του αλύτρωτου Ελληνισμού, με συναρπάζει και με γοητεύει και ο λυρισμός του, η ποιητική του ευαισθησία, όπως φαίνεται στη «Χιώτισσα» που είναι ένα επικολυρικό ποίημα, ή την «Ανεράδα», τόσο ερωτικό, αλλά και η σατιρική φλέβα του, κυρίως, όταν σατιρίζει με τόλμη και παρρησία επίμεμπτες συμπεριφορές.

Ταυτόχρονα, δεν θα ήθελα να παραλείψω να τονίσω ότι ο Βασίλης Μιχαηλίδης είναι ο πρώτος ποιητής που διαχωρίζει τους Τούρκους εκ Τουρκίας από τους Τουρκοκύπριους, για τους οποίους αναφέρει ότι «είναι από καλόν γάλαν βυζασμένοι».

«Τζι εστέκουνταν περίλυποι οι Τούρτζοι Τζυπριώτες».

Οπωσδήποτε, προξενεί έκπληξη το γεγονός ότι η γενέτειρά του δεν αναφέρεται στην ποίησή του. Σε ένα ποίημά του, στη σατιρική εφημερίδα «Διάβολος» που εξέδιδε, με τον τίτλο: «Προς τους χωριάτες της Μεσαρκάς» δίνει συμβουλές γεωργικής φύσεως προς τους γεωργούς.

Φυσικά, δεν έζησε και πολύ στο Λευκόνοικο. Όμως, συγκλίνουσες ενδείξεις καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι, όσο ζούσε στη Λεμεσό, ερχόταν στο Λευκόνοικο, και μάλιστα ενίσχυε και οικονομικά τον πατέρα του.

Ένας από τους απογόνους του, ο φίλος Μιχάλης Κτίστης, αναφέρει ότι θυμάται ένα μπαούλο με ποιήματά του στο Λευκόνοικο. Θυμάται, ακόμη, και τον μ. Αντώνη Ιντιάνο που ερχόταν και αγόραζε ποιήματά του.

Τι θυμάμαι από το Λευκόνοικο για τον Βασίλη Μιχαηλίδη; Την περηφάνια μας για τον μεγάλο ποιητή μας. Πάντοτε στις γιορτές μας απαγγέλλαμε Βασίλη Μιχαηλίδη. Ταυτόχρονα, θυμάμαι και την προτομή του έξω από την εκκλησία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ μας, την εκκλησία που πριν από δυο μέρες παραλάβαμε αναστηλωμένη και πανέμορφη, της οποίας προτομής δεν προλάβαμε να κάνουμε τα εγκαίνια, και σήμερα είναι άθυρμα στα χέρια αρχαιοκάπηλων.

Αγαπητοί μου φίλοι, λατρεύω τον Βασίλη Μιχαηλίδη εξ απαλών ονύχων. Είναι πολύ μεγάλος ποιητής πανελλήνιας εμβέλειας, και πρέπει με την ευκαιρία των 100

χρόνων από τον θάνατό του να τον μάθουν και να τον αγαπήσουν και οι νεότεροι, και να αρχίσουν να αναθερμαίνονται οι μελέτες για το έργο του ποιητή.

Εύχομαι κάθε επιτυχία στις εργασίες του Συνεδρίου σας.

*(Χαιρετισμός για τον Βασίλη Μιχαηλίδη Ημερίδα Ένωσης Λογοτεχνών Κύπρου
Σάββατο, 14 Οκτωβρίου 2017)*